

O MINUNE

Miruna MATEI

cl. a VII-a, Școala Gimnazială „Maria Rosetti”, București
Premiul I, secțiunea „Proză – elevi de gimnaziu”

A fost odată o pădure atât de deasă și atât de adâncă, încât credeai că nu are capăt. Era veșnic întunecată și mohorâtă, ploaia fiind singura alinare. Atunci când ploua, un val de ceață se prelingea de la cer până la pământ, lăsând natura în chinul de a respira.

Pe meleagurile acestei păduri existau ființe magice, care își făceau apariția în nopțile când luna plutea ca un vas de aur pe cerul înstelat. Creaturile petreceau toată noaptea, iar când ziua se întrezărea prin noapte, dispăreau lăsând totul în ordine.

Chiar în inima codrului se afla o casă veche, cu acoperișul de paie, în care își făcuseră cuib păsările, cu ferestrele negre de atâta praf și cu o ușă întinată, vopsită într-o nuanță ciudată.

Aici locuiește o vrăjitoare peste a cărei înfățișare s-au scurs ani mulți și grei. Corpul ei e deșirat: zici că atârna de înaltul cerului. Mâinile putrede și zbârcite se termină cu degete subțiri ca de chibrit și unghii încovoiate. Chipul său ridat seamănă cu un burete ciuruit, pleoapele lăbărțate cad peste ochii verzi pătrunzători, iar părul încâlcit ca un ghem îi acoperă spatele gârbov.

Peste tot pe unde mergea își ducea propria răceală, chiar și casa o îngheța în zilele caniculare. În fiecare dimineață, vrăjitoarea avea un program strict. Se ducea la lacul din apropiere și se spăla, luând și o găleată de apă pentru răsaduri. Apoi verifica dacă s-a prins ceva în capcanele amplasate prin pădure, iar dacă găsea un animal mare, îl lua și îl jupuia.

Într-o seară, pe când stătea în casă, a auzit niște sunete bizare care veneau de afară. S-a îmbrăcat și a ieșit. Când să închidă ușa, ce să vezi? Creaturile nocturne țopăiau peste tot, gesticulând cu mânuțele lor firave. Vrăjitoarea cumpăni puțin, dar se lasă condusă de ele. Acestea o duceau spre lac (femeia ar fi recunoscut drumul dintr-o mie), dar când ajunseră, spre dezamăgirea tuturor, nu găsiră decât o groapă plină cu noroi: lacul dispăruse.

Vrăjitoarei i se păru straniu, căci de când trăia nu mai văzuse așa grozăvie. Coborî în groapă și se uită împrejur. Total dezamăgită, dădu să plece, dar deodată zări ceva sclipitor la fundul gropii. Se apropie și constată că era un bilet legat cu o panglică aurie. Îl citi:

„Dragă Linda, după cum știi, atunci când un lac seacă, spiritul său este liber.” Vrăjitoarea aprobă dând din cap.

„Acest lucru se întâmplă o dată la o mie de ani. Spiritul apei are puterea de a reda oricui frumusețea și tinerețea veșnică, dar cu o condiție: să-i aduci o vulpe argintie (există una în tot regatul). Mă bazez pe tine!

Semnat: Zâna-Apelor.”

Linda, căci așa o chema pe vrăjitoare, se bucură enorm la gândul că mereu va fi tânără. Le mulțumi ființelor înaripate și porni spre casă. Își împachetă ceva de mâncare (rădăcini dulci, frunze de urzici, ciuperci și jderul care se prinsese în capcană), hainele, iar într-o bocceluță puse o carte groasă împăienjenită: *Marea Carte a Vrăjitoarelor*. Închise ușa cu un lacăt fermecat și porni pe cărarea ce ducea spre marginea pădurii.

Drumul pe care trebuia să-l urmeze trecea prin mlaștini și poieni întunecate. Copacii de acolo erau

posedați de spiritele pădurii, iar ramurile lor păreau brațe lungi cu degete subțiri, ce se agățau mereu de pelerina vrăjitoarei.

După zile întregi de mers, ajunse, în sfârșit, la margine. În ținutul ce se afla dincolo de pădure se putea merge numai pe cărări înguste, spânzurate de fruntea munților, care fumega de parcă s-ar fi topit. Vrăjitoarea își improvizează încălțări rezistente și porni pe un drum pietruit. Merse cale lungă până ajunse la o răscruce, unde erau două indicatoare: la dreapta, Munții Pleșuvi, iar la stânga scria: Ținutul Vulpilelor. Aceasta se gândi preț de o clipă și o luă la stânga.

Drumul ce i se deschidea prevestea întâmplări neobișnuite, deoarece trecea printr-o pădure cu copaci mincinoși. Abia atunci când ajunse a înțeles la ce se referea aceasta. Fiecare copac spunea ce voia el: „la-o la dreapta, acolo e vulpea!”, „Ba nu, ia-o la stânga!” și tot așa până când vrăjitoarea observă un copac care nu vorbea. Avea ochii migdalați și pete verzi de smarald. Îl privi îndelung și îl întrebă dacă știe unde poate găsi o vulpe argintie. Copacul îi făcu semn să caute la rădăcina lui. Atunci vrăjitoarea își scoase cartea cu vrăji și bolborosi niște formule magice. Îndată pământul se cutremură, iar copacul se despică în două, descoperind o cutie de argint. La vederea acesteia, femeia se bucură, zicând că acum este mai aproape de capătul acestei provocări. Vrăjitoarea cercetă un timp cutia. Din curiozitate o deschise și... ce să vezi?

Din acea cutie izbucni un puhoi de ape asemenea unei cascade.

– Linda! Linda! Linda, am venit! spuse un glas cristalin ca un murmur de apă.

Vrăjitoarea se uită speriată în jur, dar nu văzu decât apă.

– Da, sunt aici! Sunt chiar apa! spuse glasul din nou.

– Cine ești? întrebă Linda neîncrezătoare.

– Sunt spiritul lacului tău. Unul și același ca Zâna-Apelor. Te-am pus la încercare, deoarece am vrut să văd dacă în sufletul tău mai există un dram de bunăvoință.

Linda tăcu gânditoare.

– Am aflat că, în ciuda înfățișării, sufletul tău e tânăr și plin de voie bună. De aceea îți dăruiesc ce îți-am făgăduit.

Ca la un semn, apa din cutie o învălui pe vrăjitoare. Când aceasta se retrase, Linda dispăruse. Acum, în locul acelei vrăjitoare zbârcite stătea o fată cu pielea trandafirie. Părul gri acum strălucea ca spicele de grâu în lumina razelor de soare. Hainele peticite fuseseră înlocuite cu o rochie lungă, cusută cu fire de mătase și flori multicolore, iar la gât purta un lanț din picături de rouă.

Totul revenise la normal! Până și pădurea, mirată de o așa frumusețe, înflorise. Asta însă nu a fost totul. Casa Lindei era acum un palat făcut cu totul și cu totul din mărgean. Venise timpul ca spiritul să se retragă, așa că lacul se umplu din nou cu apă limpede și curată.

La fel și eu revenisem la realitate, după ce parcursesem minunatele pagini fictive ale cărții la care visam de mult timp: *Elixirul Vieții*.

